

добиването му, ние щяхме да разполагаме с първия елемент на огромна власт, надхвърляща и най-смелите ни мечти. А че това е възможно, признават много от най-напредничавите умове на нашето време. Ако едно дете бъде обучено да упражнява остротата на възприятието си така, щото в крайна сметка да забелязва и запомня всичко – експериментите доказват, че е възможно, – то ще превърне Силата на Съня в будна сила, която ще бъде в пълно съответствие и хармония с будния разум или съзнателната воля. Причината тази своенравна, дива, странно колеблива способност да остава винаги чужда за нас е, че в цялото си развитие ние никога не сме се опитвали да подчиняваме и възпитаваме силите, свързани с нея. Хвани и укроти една водна самодива, казва индианската легенда, и ще имаш всичките ѝ сестри. Будната острота на възприятието е удивително умение. Тя може да бъде обучена да прелита като светкавица над безпределните поля на мисълта (захранвани от необятната памет), а с това спонтанно ще развие сравнението и дедукцията. Всичко това изумително наподобява обичайните свойства на съня плюс тези на мисленето. Немислимо е при наличието на тази будна острота на възприятието или съзнателна проникателност на мисленето, култивирана до съвършенство в детството, нейната сестра-близначка, която се развлича в сънищата, да не усети влиянието ѝ и да не ѝ се подчини.

Неизбежно в резултат на една такава култура всички чудеса, загадки и магии, които приписваме на съня или на интуицията, ще ни станат напълно подвластни в часовете на бодрстване или поне в достатъчна степен, за да извлечем от тях всичко полезно. Любопитен е фактът, че докато Мисленето или Будният Разум подремва, то Остротата на Възприятието или Възприятието и Асоциацията изглежда са винаги нащрек – и в съня, и наяве. Серия от продължителни изследвания ме убеди, че постигането на много висока степен на Наблюдателност или Внимание е възможно така, както научаването на френски език и дори не е по-трудно; но на практика не съществува като научна дисциплина. Както отбелязва един автор в нюйоркския в. „Трибюн“: „Всъщност наблюдателността е почти атрофира-